

Ya da Bir Fincan Kahve

– redfer · 08 Eylül 2024

oysa..

bir fabrika işçisinin kirli elleriyle yazılmış olmalıydı bu şiir
şehrin karanlık gecelerinde
gecelik giymiş bir kadın olmalıydı
hiçbir aşkta
hiç bir kitapta
hiçbir filmde rolü olmayan
gül kokulu olmalıydı
saçları

bir sonbahar gecesi
senin kapını çalıyor olmalıydım
belki beni içeri davet edersin
bir tas sıcak çorba
bir bardak demli çay içer misin
ya da bir fincan kahve
orta şekerli
ve sonra
sen olmalıydın

teşekkür ettiğim o çok güzel kadın

kimi zaman

aramızda beyaz bir günah olmalıydı
söndürülmüş birkaç sigaradan kalan kül
birkaç aşk sözcüğü

mavi bir sonbahar bırakarak uçup giden

kimi zaman

şehrin diplerinde
saat ölülerinden
kaldırımlara tabutlar taşınıyor olmalıydı
çırılçıplak

kimi zaman

yağmurla ıslanmış bir akşamüstü
tekrar tekrar küçülüp kaybolan
ırakta kızıl bir ufuk olmalıydı
yıkık kentlerde kanatları kırılmış beyaz bir güvercin
parfüm kokulu vazolarda bir kaç sarı papatya
bir kaç hüznün
bir kaç göz yaşı

ufka bakıyorum gözüm uzaklarda

aklımda sen
arada sıra dağlar
gurbeti sılaya bağlayan yollar
bize engel olmamalıydı
buram buram sen tüten ayrılıklar
sonra yanıyor
sonra yakıyor
sonra dokunuyor olmalıydı ciğerlerime

şimdi sokaklarda ayak sesleri

bir çıkmaza çağırıyor ayrılık saati
güneş görmeden
yağmurlar ıslatmadan
sen geliyor olmalıydın geri

sadece ben karşıyor olmalıydım seni
hasretle

saçlarının ışık tayflarını içime çekiyor olmalıydım
ben değil sen
nefes alırken
nefese doyarken
farklı bir yurda sürgün etmemeliydin
böyle kabul etmeliydin
seninim ben
sendenim

saçlarındaki mavi çiçeğe gözü ilişen
kalbine bir sezginin hüznü düşen
biliyorum öyle olmalıydım
öyle değilsem de

suçluyum
sağım legal
solum isyanımın eşkali
fırtınalar geceye şerh düşmüş olmalıydı
susuz bırakılmış şarkılar
savruk biraz
birazda alengirli
olmalıydı

redfer